

แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
“จังหวัดสะอาด”
ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง
อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ขึ้นเพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอย ของประเทศมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะ ของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย ชุมชนให้เกิดความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์และปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบด้วยหลายสาเหตุ ปัจจัย และจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก ในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ ยังขาดประสิทธิภาพและขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ กระทรวงมหาดไทย จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘ ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการแก้ไข ปัญหาขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อโพธิ์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการ จัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องตามแนวนโยบายการจัดการขยะ ของรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

๑.๓ เป้าหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกหลักวิชาการ

๑.๔ นิยามและความหมาย

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุหรือซากสัตว์รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข,๒๕๓๕)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว วัสดุหรือซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น และ ความหมายรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือ คราวเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่ แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือมูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสีย และย่อย สลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้เศษอาหาร ใบไม้เศษ เนื้อสัตว์เป็นต้น แต่จะไม่ รวมถึง ซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการโดยขยะที่ย่อยสลายนี้เป็น ขยะที่ พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุ เหลือใช้ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่อง เครื่องดื่มแบบ UHT กระจุก เครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่ สองในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๕๘)

ขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือ **มูลฝอยอันตราย** คือ ขยะที่มีองค์ประกอบ หรือ ปนเปื้อน วัตถุอันตรายชนิดต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุ ธรรมชาติ วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุ อย่งอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืชกระป๋อง สเปรย์ บรรจุสีหรือสารเคมีเป็นต้น ขยะอันตรายนี้ เป็นขยะที่มีมักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๓% ของ ปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๕๘)

ขยะทั่วไป (General waste) **มูลฝอยทั่วไป** คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะ ย่อยสลาย ขยะ รีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อ พลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปถุงพลาสติกเบื้อนเศษ อาหาร โฟมเบื้อนอาหาร พอลียเบื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะ อันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๕๘)

มูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณมากหรือมีความเข้มข้นซึ่ง ถ้ามีการ สัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้ กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นหรือใช้ใน กระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการ รักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซาก สัตว์รวมทั้งใน การศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่า) ด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ,๒๕๕๕)

(๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพ หรือซากสัตว์ และใช้สัตว์ทดลอง

(๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีกระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์และกระจกปิด สไลด์

(๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารน้ำ จากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลีผ้า ก๊อสม ผ้าต่างๆ และท่อยาง

(๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

ส่วนที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลโนนดินแดง ตั้งอยู่ในพื้นที่บางส่วนของตำบลโนนดินแดง ได้รับการจัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ เพื่อจัดตั้งสภาตำบลที่มีรายได้โดยรวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณ ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๓๘ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒,๑๔๓ แห่ง (จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๘๓ แห่ง) และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประเภททั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ง ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ทำให้การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๒,๑๔๓ แห่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๙ มีเนื้อที่ทั้งหมด ๙๙.๕ ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๘ หมู่ ๙ ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ห่างจากที่ว่าการอำเภอโนนดินแดงประมาณ ๒ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามเส้นทางถนนอนุสาวรีย์เราสู้ - เขื่อนลำนางรอง โดยมีดวงตราประจำองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปอนุสาวรีย์เราสู้ เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๒๕๑๖ ได้มีประชาชนจากอำเภอและจังหวัดใกล้เคียงอพยพมาบุกเบิกที่ดินทำกิน ประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ ครอบครัว ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้มีการต่อสู้ด้วยอาวุธที่มีความรุนแรง โดยเฉพาะระหว่างการก่อสร้างถนนสายอำเภอละหานทราย - อำเภอตาพระยา ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ทางราชการได้ประกาศจัดตั้งเป็นหมู่บ้านโนนดินแดง ขึ้นกับอำเภอละหานทรายและในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ทางราชการได้เริ่มจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชน

จากปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การก่อการร้ายของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในพื้นที่ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาความอดอยาก ความทุกข์ยาก เกิดความระส่ำระสายทั่วพื้นที่ ความได้ทรงทราบถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงห่วงใยในความเดือดร้อนของพสกนิกร ทรงแนะนำวิธีการพัฒนาแนวใหม่ เป็นโครงการพัฒนาเบ็ดเสร็จผสมผสานสมบูรณ์แบบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกส่วนราชการระดมทรัพยากร ผนึกกำลังปฏิบัติงานในพื้นที่ ภายใต้นโยบายเดียวกัน เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบประสพภัย

๑) ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง

ทิศเหนือ	ติดต่อกับพื้นที่เขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสัมปอ
ทิศใต้	ติดต่อกับพื้นที่เขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลลำนางรอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับพื้นที่เขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ อ.ละหานทราย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับพื้นที่เขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหูก่าน อ.ปะคำ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดบุรีรัมย์ อำเภอโนนดินแดง สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดบุรีรัมย์ อำเภอโนนดินแดง คือ

ฤดูร้อน ปลายเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

ฤดูฝน เดือนมิถุนายน - กันยายน

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม - มกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่โดยทั่วไปเป็นดินเกิดจากการเนาเปื่อย การสลายของอินทรีย์วัตถุ ซากพืช มีส่วนน้อยเกิดจากตะกอนทับถมของน้ำที่เกิดจากการชะล้าง เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าดงดิบมาก่อน สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทรายและดินเหนียวซึ่งเหมาะแก่การปลูกพืชไร่ ข้าว ไม้ผล ไม้ยืนต้น

(๒) ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๔ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยถือเขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๑๑ เขตเลือกตั้ง ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านโนนดินแดง (คุ้มโคกขี้เหล็ก)

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๒,๓, และ ๑๓ บ้านโนนดินแดง (เขตอบต.โนนดินแดง)

เขตเลือกตั้งที่ ๓ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๕ และ ๖ บ้านโนนดินแดง (เขต อบต.โนนดินแดง)

เขตเลือกตั้งที่ ๔ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๗ บ้านโนนดินแดง (เขต อบต.โนนดินแดง)

เขตเลือกตั้งที่ ๕ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๘ บ้านโนนดินแดง (เขต อบต.โนนดินแดง)

เขตเลือกตั้งที่ ๖ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๙ บ้านโนนดินแดง (เขต อบต.โนนดินแดง)

เขตเลือกตั้งที่ ๗ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑๐ บ้านซับสนิบบุรี

เขตเลือกตั้งที่ ๘ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑๑ บ้านซับสนิบบุรี

เขตเลือกตั้งที่ ๙ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑๒ บ้านซับสนิบบุรี

เขตเลือกตั้งที่ ๑๐ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑๔ บ้านซับสนิบบุรี

เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านโนนดินแดง (เขต อบต.โนนดินแดง)

(๓) ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓-๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต

หมู่ที่	บ้าน	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
			ชาย	หญิง	รวม	
๑	โนนดินแดง	นายณัฏพงษ์ วิชัยวงศ์	๒๔๗	๒๓๗	๔๘๔	๑๓๖
๒	โนนดินแดง	นายชัยยศ พุฒพวง	๔	๕	๙	๓
๓	โนนดินแดง	นายณรงค์ ยศศิริ	๕	๓	๘	๕
๕	โนนดินแดง	นายสมาน พิมพ์ภา	๕	๘	๑๓	๖
๖	โนนดินแดง	นางผ่องศรี เดชบุญ	๘	๕	๑๓	๔
๗	โนนดินแดง	นายชาญวิทย์ แผลงศร	๒๐	๑๕	๓๕	๒๔
๘	โนนดินแดง	นายโสภณ ดีประโคน	๒๐	๑๑	๓๑	๒๒
๙	โนนดินแดง	นายวิทยา ส่งเนตร	๑๕๗	๑๓๙	๒๙๖	๒๖๖
๑๐	ทรัพย์สมบูรณ์	นายจรัส บุญหนัก	๔๓๗	๔๘๔	๙๒๑	๒๔๘
๑๑	ซับคะนิง	นายปรีชา สีนใหม่	๓๕๔	๓๘๒	๗๓๖	๑๗๓
๑๒	ซับคะนิง	นายบรรทิศ บุญล้อม	๒๓๔	๒๒๖	๔๖๐	๑๑๘
๑๓	โนนดินแดง	นายประหยัด สิงห์ทอง	๔๖	๓๕	๘๑	๒๖
๑๔	ซับคะนิง	นายสมบัติ สนวนรัมย์	๔๑๔	๔๐๒	๘๑๖	๒๒๔
๑๕	โนนดินแดง	นายสุพล ทนไธสง	๓๑๒	๒๘๗	๕๙๙	๒๐๖
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕		รวม	๒,๒๘๔	๒,๒๕๐	๔,๕๓๔	๑,๔๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากรแบ่งตามช่วงอายุ						
แรกเกิด-๙ปี	๑๐-๑๙ปี	๒๐-๒๙ปี	๓๐-๓๙ปี	๔๐-๔๙ปี	๕๐-๕๙ปี	๖๐ปีขึ้นไป
๕๘๐	๖๙๑	๖๘๓	๖๒๖	๗๓๓	๕๘๕	๕๙๒

(๔) สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ อำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล (๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีโรงเรียนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

๑.โรงเรียนบ้านซับคะนิง จำนวนนักเรียน ๒๑๐ คน

๒.โรงเรียนบ้านซับสมบูรณ์ จำนวนนักเรียน ๖๙ คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๒ แห่ง

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านซั้บคะนิง จำนวนนักเรียน ๔๕ คน

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านซั้บสมบูรณั้ จำนวนนักเรียน ๓๐ คน

๔.๒ สาธารณสุข

เขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดงมีบริการด้านสาธารณสุข ดังนี้

- โรงพยาบาลโนนดินแดง (โรงพยาบาลของรัฐ) จำนวน ๑ แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (บ้านซั้บคะนิง) จำนวน ๑ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

เขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง พบปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ดังนี้

- พรบ.การพนัน จับ ๐ ราย

- พรบ.อาวุธ จับ ๐ ราย

- คดีลักทรัพย์ เกิด ๑ ราย

- คดีพยายามฆ่า เกิด ๐ ราย

๔.๔ ยาเสพติด

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง พบคดีเกี่ยวปัญหา ยาเสพติด จำนวน ๒๕ ราย และองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดงได้จัดโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และจัดสรรเงินอุดหนุนให้ที่ว่าการอำเภอโนนดินแดง ตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นประจำทุกปี

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีบริการสาธารณะด้านการสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

๒. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ

๓. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์

๔. สงเคราะห์ผู้ยากไร้

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง(ทางบก,ทางน้ำ,ทางรอง ฯลฯ)

มีการคมนาคมขนส่งทางบก โดยมีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๘ เป็นถนนสายหลักในการสัญจรของประชาชน

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีสำนักงานสาขาตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลโนนดินแดง

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาส่วนภูมิภาคเข้าถึง จำนวน ๙ หมู่บ้าน
ใช้ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

ประชากรส่วนใหญ่ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยังไม่มีสำนักงานบริการโทรศัพท์ ในพื้นที่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์(Logistics) หรือการขนส่ง

มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง และมีบริการขนส่งเอกชน ๓ แห่ง ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลโนนดินแดง ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียง

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาอาชีพค้าขาย ด้านการเกษตร ประกอบอาชีพ ทำนา ทำไร่ทำสวน ปลูกพืชไร่ พืชผัก ไม้ผล/ทำสวน ยางพารา

๖.๒ การประมง

การประมง ประชาชนในพื้นที่ทำการประมงเลี้ยงปลากระชังเพื่อการจำหน่ายจับสัตว์น้ำเพื่อการจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือนจากแหล่งน้ำที่มีอยู่ในพื้นที่ และแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียง เช่น เขื่อนลำนางรอง อ่างเก็บน้ำคลองมะนาว

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อการบริโภค และใช้งานภายในครอบครัว ได้แก่ โค สุกร เป็ด ไก่ เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

มีที่พักซึ่งเป็นของส่วนราชการสำหรับพักผ่อนต้อนรับนักท่องเที่ยวและเป็นสถานที่จัดประชุมสัมมนา จำนวน ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

มีโบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ ปราสาทหนองหงส์ และมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ คือ อนุสาวรีย์เราสู้ เขื่อนลำนางรอง อ่างเก็บน้ำคลองมะนาว

๖.๖ อุตสาหกรรม

ไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์ ในพื้นที่มีการขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ยังมีปัญหาติดขัด เนื่องมาจากที่ดินส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดงยังไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายจำเป็นต้องเร่งรัดแก้ไขปัญหาในเรื่องการออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและการลงทุนกลุ่มอาชีพ มีกลุ่มปุ๋ยอินทรีย์ ทอผ้าไหม

๖.๘ แรงงาน

ด้านแรงงานส่วนใหญ่เป็นการรับทำการเกษตรทั่วไป

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

การศาสนาประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง นับถือศาสนาพุทธ
ดังนี้

วัด

- วัดชัยคะนิง, วัดชัยสมบุญ, วัดชัยทรายทอง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ด้านวัฒนธรรม มีการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณี และขนบธรรมเนียม ประเพณีอื่น ๆ ร่วมกัน เป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่อง เช่น ทำบุญวันขึ้นปีใหม่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีเข้าพรรษา ออกพรรษา ประเพณีลอยกระทง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ส่วนใหญ่ใช้ภาษาถิ่น ภาษาไทยอีสาน และภาษาเขมร

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้า OTOP เป็นสินค้าจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำที่สำคัญ ประกอบด้วย เขื่อนลำนางรอง ชลประทานขนาดเล็ก อ่างเก็บน้ำคลองมะนาว อ่างเก็บน้ำซับหินเพลิง อ่างเก็บน้ำซับคะนิง

๘.๒ ป่าไม้

อำเภอโนนดินแดง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าสงวน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่และอุทยานแห่งชาติตาพระยา จึงมีสภาพเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าที่หายาก ได้แก่ ช้าง กระทิง และนกป่านานาชนิด

๘.๓ ภูเขา

อำเภอโนนดินแดงตั้งอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดบุรีรัมย์ มีแนวแบ่งเขตจังหวัดเป็นเทือกเขา สันกำแพง ซึ่งเป็นเทือกเขาที่ต่อจากเทือกเขาดงพญาเย็นนับตั้งแต่ เขาเขียวในจังหวัดนครนายก มาสิ้นสุดที่ช่องตะโก อำเภอโนนดินแดงแล้วต่อเนื่องออกไปด้วยเทือกเขา(พนม)ดงรัก ที่ทอดยาวไปทางตะวันออกเป็นเส้นกั้นพรมแดนไทย - กัมพูชา ผ่านจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ สิ้นสุดที่อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตำบลโนนดินแดงเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงใหญ่เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์แห่งสุดท้ายของจังหวัดบุรีรัมย์ และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ ได้แก่ ห้วยลำนางรอง ห้วยลำปลายมาศ ซึ่งไหลหล่อเลี้ยงชีวิตชาวบุรีรัมย์และจังหวัดใกล้เคียงตลอดมา พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงใหญ่ มีสภาพป่าไม้ มีความอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่อย่างชุกชุม ต่อมากรมป่าไม้จัดตั้งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อกำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์

พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงใหญ่ ท้องที่ตำบลนางรอง ตำบลโนนดินแดง กิ่งอำเภอนโนนดินแดง ตำบลโคกมะม่วง ตำบลหูก่านบ อำเภอบัวชุม จังหวัดบุรีรัมย์ มีเนื้อที่ ๒๑๒,๕๐๐ ไร่ หรือประมาณ ๓๔๐ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ถูกแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๘ ตัดผ่าน และรอบแนวเขต เป็นพื้นที่จัดสรรให้ราษฎรทำกินและอยู่อาศัยมีการตัดเส้นทางเข้าไปจนถึงแนวป่า ซึ่งง่ายต่อการบุกรุกถือครองพื้นที่ป่าไม้ ต่อมาทางราชการได้ดำเนินการอพยพย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ป่า เพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัย หลบภัย ขยายพันธุ์ และประกอบกิจกรรมของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย ช่วยรักษาพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ ไว้ และยังช่วยรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร ซึ่งไหลหล่อเลี้ยง ชีวิตประชาชนชาวบุรีรัมย์ให้คงอยู่ตลอดไป

ส่วนที่ ๓

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ระดับประเทศ

บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีประเทศ ในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติ ด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับ ของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนา ทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโต ทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศ ที่เพียงพอ และประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากร อย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรม อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความ ทำหาย ต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุ วิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ของประเทศไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดจากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาวพบว่า ในอดีตการบุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบัน ปัญหาไฟป่าทั้งที่ เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและมีฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่มากที่สุด ของประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการอุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝน ในแต่ละปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอ แม้ในระยะที่ผ่านมา จำนวน ประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อผนวกกับภาวะการแปรปรวน ของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วม เป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างยิ่งไม่อาจหลีกเลี่ยง ได้อย่างไรก็ดีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วยยกระดับการบริหารจัดการน้ำและ

สร้างโอกาส ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยี การผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่ง น้ำ รวมทั้งการคาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ในขณะที่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุล ของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทำประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทยซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยง

จากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ ทั้งการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อยของเสียลงสู่ทะเลทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษ สิ่งปฏิสฤก และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่ภาวะโลกร้อนกำลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดย ส่งผลให้ แนวปะการังเสียหายตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า การจัดการของเสีย เป็นความท้าทายสำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การใช้ ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณขยะ ระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี แม้จะมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกวิธีและมีการนำขยะ กลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี ๒๕๖๓ มีขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพียง ร้อยละ ๖๙ ซึ่งยังคงต่ำกว่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๕ ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจำนวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจน แหล่งน้ำผิวดินและทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบการจัดการขยะที่ไม่ เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถ นำขยะไปใช้ประโยชน์ซ้ำได้ อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมี ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ การเผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไร่เสียหาย รถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การปล่อยก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติ อย่างไฟป่า เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณ เกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม และเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะ อย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคงพบปัญหามลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสารเบนซินในพื้นที่ในระดับสูงเกินกว่า ค่ามาตรฐานที่กำหนด มาโดยตลอด นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศไทยได้ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายหลังปี ๒๕๖๓ ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่ คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน ๔๔๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าประมาณการ ใน

ปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๑ ไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่ำกว่า ปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๖ ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่ กำหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๗ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแหล่งที่มา ในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่มากที่สุดถึงร้อยละ ๗๔ มาจากการ ใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ ๔๒ การคมนาคมขนส่ง ร้อยละ ๒๓ ภาคอุตสาหกรรม และการก่อสร้างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่ง จะมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากต่อการควบคุม ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการดูดกลับก๊าซเรือนกระจกของ ภาคป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดูดกลับก๊าซเรือนกระจก ๙๑.๑๓ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

อย่างไรก็ดี เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทย ภายในปี ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) ตาม ถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มี ความท้าทายยิ่งขึ้น พร้อมทั้ง วางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ ๔๐ หรือคิดเป็น ปริมาณก๊าซเรือน กระจกที่จะปล่อยได้ ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๗๓ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่าง การพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความตระหนัก ต่อภาวะการ เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้น อันจะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญในการลด ก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานให้ สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและรถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอ เหมาะสม

ดังนั้น แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป คือ การ เปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนา ประเทศ ในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ อย่างเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของ เสียจากกระบวนการ ผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทาลายความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้า ควบคู่ไปกับการรักษา สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป ในระยะยาวโดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และ สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนา เทคโนโลยีและ นวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาค การผลิตปรับ รูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ ชุมชนท้องถิ่นและ เกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจ

หมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาโลกสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพจากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องเผชิญความท้าทายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต อาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยงของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกัน ก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางแผนผังเมือง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติร่วมกัน

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๒/ว ๗๒๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แจ้งจังหวัดขับเคลื่อนและเตรียมการทวนสอบโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเทศไทย โดยมีการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Validation and verification Body :VVB) เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวมผู้ประเมินภายนอกจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบ ข้อมูลการจัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน รายเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ใน ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจะมีการสุ่มลงตรวจครัวเรือนที่ จัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่บันทึกในระบบสารสนเทศฯ และอาจมีการ สัมภาษณ์ ครัวเรือนและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการฯ ซึ่งคาดว่าจะการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกจะ ดำเนินการใน ห้วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ และกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อน โครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน กระทรวงมหาดไทย โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นกรรมการ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงาน ท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษา ท้องถิ่นและผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทาง เพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Validation and verification Body :VVB) ตามโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย และได้กำหนดแนวทางดำเนินการขับเคลื่อน เพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ให้แก่จังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) การดำเนินการในระดับจังหวัด ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด โดยมีท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียก ๆ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมายให้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้ง กำกับ ติดตามการดำเนินงาน และรายงานผลการขับเคลื่อนโครงการฯ ในการประชุมกรรมการจังหวัดทุกเดือน และประเมินความพร้อมในการ ทวนสอบของข้อมูลโครงการ รายงานตามแบบรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน

๒) การดำเนินการในระดับอำเภอ ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอำเภอ โดยมีท้องถิ่นอำเภอเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกฯ และแต่งตั้งทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับการทวนสอบ ระดับอำเภอ ในพื้นที่ตำบล โดยมี ปลัดอำเภอ ประจำตำบลเป็นหัวหน้าทีมปฏิบัติการ ท้องถิ่นอำเภอเป็นทีมปฏิบัติการ เพื่อลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานตาม โครงการฯ ของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการสุ่มตรวจสอบครัวเรือนในพื้นที่ที่ จัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อนทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายงานให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอยอำเภอตามแบบรายงาน เพื่อรวบรวมและรายงานคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัดตาม แบบรายงาน ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน

๓) การดำเนินการในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกฯลด โลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจัดทำแผนปฏิบัติ การ และรายงานคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ระดับอำเภอ ตามแบบรายงาน ภายในวันที่ ๓๐ ของทุกเดือน และ สร้าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำถังขยะเปียก โดยดำเนินการเชิงรุกและใช้ กลยุทธ์ “เคาะประตูบ้าน (Knock Door Marketing)” ไปยังทุกครัวเรือน ชักชวน/ทำความเข้าใจกับครัวเรือนในพื้นที่เพื่อเตรียมความ พร้อมใน กระบวนการสุ่มตรวจติดตามจากผู้ประเมินภายนอก

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. ความเป็นมา

กระทรวงมหาดไทยกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อบรรลุ เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ ตาม นโยบายของรัฐบาลที่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถ้อยแถลงในการประชุมรัฐภาคี กรอบ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ (COP๒๖) ณ เมืองกลาสโกว์ สหราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ว่า “ประเทศไทยพร้อมยกระดับการแก้ไขปัญหาการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ทุกวิถีทางเพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” กระทรวงมหาดไทยโดยกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนิน โครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้จังหวัดส่งเสริมให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดทำถังขยะเปียกให้ ครบทุกครัวเรือน รวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เพื่อเป็น การส่งเสริมการคัดแยกขยะครัวเรือน ลดการปนเปื้อนขยะเปียกกับของ

เหลือใช้อื่นๆ สร้างรายได้เพิ่มจากการคัด แยกขยะ ลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการใช้ปุ๋ยหมักที่เกิดจากถังขยะเปียก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ลดผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจในประเทศไทย หรือ Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VERเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการและกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจกขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก โดยมีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธาน ได้พิจารณาเห็นชอบการขึ้นทะเบียนโครงการฯ โดยมีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นผู้พัฒนาหรือเจ้าของโครงการ ประกอบด้วยครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการ ๓๖,๖๔๔,๓๐๙ ครัวเรือน โรงเรียน ๑,๗๐๑ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑๘,๙๓๕ แห่ง โดยมีระยะเวลาคิดเครดิตของโครงการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ หรือระยะเวลา ๗ ปี และคาดว่าจะสามารถลดปริมาณ ก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๙๒,๒๑๒ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

๒. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ณ ปัจจุบัน การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานถังขยะเปียกลดโลกร้อน (ครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) โดยจัดเก็บข้อมูลจำนวนประชากรในครัวเรือน เด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และนักเรียนของ สถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย (รายเดือน) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำข้อมูลไปคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก และรับรองคาร์บอนเครดิต

๓. แผนการดำเนินการ

สำหรับการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนด ขั้นตอนการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป ดังนี้

๓.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การรับรองคาร์บอนเครดิต เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการโดยผู้ประเมิน ภายนอก หรือ Validation and verification Body :VVB ซึ่งจะลงพื้นที่เพื่อดำเนินการทวนสอบข้อมูล การจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อนในระดับครัวเรือน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเป้าหมาย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบและแนะนำประชาชนให้ ดำเนินการจัดทำ ถังขยะเปียก ลดโลกร้อน อย่างถูกวิธี ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) มีการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน หมายถึง การนำถังมาตัดกัน และฝังกลบใน หลุมลึกลงไป ๒ ถึง ๓ ส่วนของความสูงของถังและมีการนำเศษอาหารเทใส่ในถัง พร้อมปิดฝา

๒) มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนอย่างถูกวิธี หมายถึง การนำเศษอาหาร เทใส่ในถังพร้อมปิดฝา และมี การใช้ไม้พายหรืออุปกรณ์กวนเพื่อเพิ่มอากาศ

๓) มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนเป็นประจำ หมายถึง มีการนำเศษอาหาร มาใส่ถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ทุกครั้งเมื่อมีขยะเศษอาหารที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในครัวเรือน โดยไม่นำขยะ เศษอาหารไปรวมกับขยะประเภทอื่นๆ รวมถึง การตรวจสอบต้องเตรียมเอกสารใบสมัครการเข้าร่วมโครงการ ตลอดจนเอกสารการสำรวจ ครัวเรือน โรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จัดทำถังขยะเปียก และความถูกต้อง ของข้อมูลการจัดทำถังขยะเปียกในระบบสารสนเทศฯ เพื่อรวบรวมให้ผู้ประเมินภายนอกเป็นผู้ทวนสอบ ทั้งนี้เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทวน

สอบแล้วกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการรับรองคาร์บอนเครดิต ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่

๓.๑.๑ การเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก โดยกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจะ กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนในระดับจังหวัด อำเภอ และ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น ภายใต้กลไกคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในระดับจังหวัด อำเภอ และ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น และการดำเนินงานเชิงรุกของทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับรับการทวน สอบ ระดับอำเภอ ในพื้นที่ตำบลเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินการบริหารจัดการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทีมปฏิบัติการฯ จะดำเนินการสุ่มตรวจครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก (ศพด.) ที่มีการจัดทำถึงขยะเปียกเป็นประจำทุกเดือนเพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนมีผู้ประเมินภายนอกลงไป ทวนสอบจริง ทั้งนี้ เพื่อให้การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกเป็นไปด้วยความเรียบร้อยกระทรวงมหาดไทย โดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการจัดประชุมซักซ้อมกับหน่วยงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และ ระดับท้องถิ่นโดยละเอียดเพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (VVB) ตลอดจน กำหนด แนวทาง ซักซ้อมการทวนสอบผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ตลอดจน คณะทำงานที่ ได้รับมอบหมายจะลงพื้นที่ในจังหวัดต้นแบบเพื่อซักซ้อมแนวทางปฏิบัติกับหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อ เตรียมความพร้อมในการรับการทวนสอบจากหน่วยงานภายนอก

๓.๑.๒ การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Verification) ของโครงการ T-VER หมายถึง กระบวนการทวนสอบซึ่งดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทวนสอบ ติดตามผลและ คำนวณ ปริมาณ ก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง รวมถึงติดตามผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อน โดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) จะเป็นหน่วยงานที่รับรองโครงการฯ ในขั้นต้น และเสนอเข้า คณะอนุกรรมการ พิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อพิจารณารับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกต่อไป

ทั้งนี้ ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกดังกล่าว จะต้องมีการรวบรวม และประเมิน เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการประสานงานและจัดเตรียม เอกสารที่ เกี่ยวข้อง ในระดับส่วนกลางเพื่อส่งให้ผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวม และ องค์กรกลาง ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ทวนสอบจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนราย เดือนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศด้านการจัดการ ขยะมูลฝอยของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น จะมี การสุ่มลงตรวจ ครัวเรือนที่จัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่บันทึก ในระบบ สารสนเทศฯ และ อาจมีการสัมภาษณ์ครัวเรือนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการฯ ทุกระดับ ในการ ดำเนินการภายใต้ กระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น กระทรวง มหาดไทยโดยกรมส่งเสริม การ ปกครองท้องถิ่น ให้ ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินโครงการฯ ให้กับเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับ มอบหมายเป็นผู้จัดเก็บ ข้อมูลรายเดือน ผู้ที่ได้รับมอบหมายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งผู้บริหารในทุกระดับ เพื่อสนับสนุนกระบวนการทวนสอบและตอบข้อซักถามของผู้ประเมินภายนอก

๓.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การซื้อขายคาร์บอนเครดิต ในกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิตนั้น

กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะกำหนดแนวทางซักซ้อม และจัดประชุมกับ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ที่ ถูกต้อง เกี่ยวกับกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิต แนวทางการบริหารจัดการกรมสิทธิคาร์บอนเครดิต

และการ จัดทำ บัญชีควบคุมคาร์บอนเครดิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ กระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิต ข้างต้น จะต้องดำเนินการภายใต้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอย หมวดคาร์บอนเครดิต เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขายคาร์บอนเครดิตตามโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนได้ และนารายได้ที่ได้จากการขายคาร์บอนเครดิตไปจัดสาธารณประโยชน์ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง

วิสัยทัศน์ “ยึดหลักธรรมาภิบาล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สืบสานวัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าประสงค์/พันธกิจ

๑. ปรับปรุงฟื้นฟู ระบบกำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกหลักวิชาการ
๒. มีการจัดการขยะมูลฝอยที่สะอาดอย่างถูกหลักวิชาการ
๓. ธารงศ์ให้ความรู้ และวิธีการคัดแยกขยะที่เกิดจากต้นทางหรือครัวเรือน
๔. ลด ละ เลิกปริมาณการใช้ขยะ โดยรณรงค์ การใช้หลัก ๓ Rs
๕. สร้างนิสัยการลด ละ เลิก การสร้างความตระหนักถึงผลกระทบจากปัญหาขยะในอนาคต

ยุทธศาสตร์ของแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/ส่วนราชการ/องค์กรเอกชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทดแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือโฟม
- ๒) จัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/ส่วนราชการ/องค์กรเอกชน ให้ถูกหลักวิชาการ
- ๓) กำหนดเขตพื้นที่ห้ามเทกองขยะมูลฝอย
- ๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีที่จุดรวบรวมขยะอันตรายในหมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ จุด โดยไม่ให้

เกิดมลภาวะทางด้านสิ่งแวดล้อมและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างนิสัยของคนในชุมชนในการนำขยะกลับมาใช้ใหม่

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง
- ๒) ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล
- ๓) ส่งเสริมการดำเนินงานชุมชนปลอดขยะ
- ๔) ส่วนราชการ/องค์กร กำหนดมาตรการให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

แนวทางการพัฒนา

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติด้านการจัดการขยะมูลฝอยหรือ ประกาศท้องถิ่นในการลด คัดแยกขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย

๒) อำเภอละโว้งและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศเขตพื้นที่ห้ามเทกอง รวมถึงห้ามมิให้มีสุนัข ปล่อยขยะมูลฝอยในเขตชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างวินัยของคนมุ่งสู่การบริหารจัดการขยะที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บังคับใช้กฎหมาย

- ๒) สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย
- ๓) ประชาสัมพันธ์ วรรณคดี ให้ความรู้ การลด คัดแยกขยะที่ต้นทาง
- ๔) จัดกิจกรรมสร้างนิสัยการจัดการขยะมูลฝอยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษาทุกสังกัดในตำบลโนนดินแดง
- ๕) ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ตรวจสอบ ดำเนินคดีกับผู้ลักลอบทิ้งขยะ กากอุตสาหกรรม
- ๗) สนับสนุนการใช้สื่อมวลชนช่วยปลุกกระแสสังคม เพื่อสร้างวินัยคนในชาติให้มีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย
- ๘) ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดตั้งธนาคารขยะ และกองทุนฌาปนกิจชุมชนเพื่อบริหารจัดการรายได้จากการซื้อขายขยะชุมชน

การสมัครเข้าร่วมโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ตามที่จังหวัดบุรีรัมย์แจ้งว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งการดำเนินการรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก จากโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย มีกระบวนการ ดำเนินงานให้มีการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก Validation and verification Body : VVB เพื่อทำการ ตรวจสอบเอกสารในภาพรวมโดยผู้ประเมินภายนอกจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่างๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำ ถัง ขยะเปียกลดโลกร้อนรายเดือนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศ ด้าน การจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเอกสารสำคัญประกอบการทวนสอบ คือ ใบสมัคร เข้าร่วมโครงการฯ ระดับครัวเรือน นั้นองค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง **ขอความร่วมมือท่านประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้เข้าร่วมโครงการฯ ในระดับครัวเรือนให้ครบทุกครัวเรือน** ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการถังขยะ เปียกลดโลกร้อน เป็นการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง เพื่อลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปหลุมฝังกลบและลด การเกิดก๊าซเรือนกระจกซึ่งเป็นสาเหตุของภาวะโลกร้อน การย่อยสลายขยะอินทรีย์ในถังขยะเปียกให้กลายเป็น ปุ๋ย ที่นำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรและผลประโยชน์ ที่จะได้รับภายหลังจากการรับรอง ปริมาณก๊าซเรือน กระจก

ส่วนที่ ๔

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

มาตรการที่ ๑ : ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อโพธิ์มีการจัดกิจกรรมให้เครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก” เข้าร่วมอย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี

กิจกรรม

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รับสมัคร “อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.)” และอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง

(๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการ/กิจกรรมรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยให้อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) เข้าร่วมอย่างน้อยปีละ ๔ ครั้งดังนี้

(๒.๑) จัดกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนเริ่มตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ มูลฝอยการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย และการรวบรวมขยะมูลฝอยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเก็บ ขนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒.๒) การจัดกิจกรรมการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น นัดเวลาเก็บขนขยะมูลฝอย เก็บกวาดขยะมูลฝอย เป็นต้น

(๒.๓) สอดส่องดูแล เฝ้าระวัง และรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่

(๒.๔) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการลดและคัดแยกขยะ เช่น กิจกรรม Big Clening Day กิจกรรม รณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชน เป็นต้น

(๒.๕) เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ภาคราชการ ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนในการจัดการมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน

๒.หมู่บ้าน/ชุมชน มีการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง

(๑) มีการคัดแยกขยะ ๔ ประเภท โดยการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในหน่วยงาน หมู่บ้าน ชุมชน การ นำขยะรีไซเคิลมาใช้ซ้ำ หรือการนำมาผลิตเป็นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป การจัดทำถังขยะเปียก เพื่อรองรับขยะอินทรีย์ การคัดแยกขยะอันตราย เช่น ขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก รวมถึงการจัดกิจกรรม เช่นการ ทำปุ๋ยจากขยะอินทรีย์ (ขยะเป็นปุ๋ย) กองทุนขยะของผู้สูงอายุ ผ้าป่าขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ ขยะแลกสิ่งของ ขยะแลกภาษี ธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน หรือกลุ่มการแปรรูปผลิตภัณฑ์รีไซเคิล เป็นต้น

(๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนรวมถึงผู้ประกอบการในท้องถิ่น เกี่ยวกับการคัดแยกขยะประเภทต่างๆ เช่นการจัดการกับขยะทั่วไป การคัดแยกขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลด ขยะประเภทใช้ครั้งเดียว (single use) และแนวทางในการจัดการกับขยะรีไซเคิลที่มีในครัวเรือนหรือสถาน

ประกอบการ การจัดการกับขยะอินทรีย์ เพื่อรองรับมูลฝอยประเภทอาหารจากครัวเรือน หรือการนำมาทำเป็นปุ๋ย หมัก เป็นต้น

๓. ครัวเรือน มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำรวจข้อมูลครัวเรือนที่มีอยู่ทั้งหมดตามจำนวนที่มีผู้อาศัยอยู่จริง

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำรวจข้อมูลครัวเรือนมีความพร้อมและไม่มีความพร้อมในการจัดทำถังขยะเปียก

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แนะนำ ส่งเสริม และขอความร่วมมือให้ครัวเรือนจัดทำถังขยะเปียกสำหรับครัวเรือนที่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ รวมถึงสาธิตวิธีการใช้งาน

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำประกาศขอความร่วมมือประชาชนที่มีความต้องการนำขยะเปียก ไปใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำปุ๋ยอินทรีย์ และลงทะเบียนเพื่อเชิญชวนนำขยะไปใช้ประโยชน์

(๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำถังขยะเปียกรวมสำหรับครัวเรือนที่ไม่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ และจัดทำแผนเก็บขนประกาศให้ประชาชนทราบ

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บขยะเปียกที่ครัวเรือนคัดแยกไว้ดำเนินการตามกระบวนการต่อไป

(๗) จัดหาสถานที่กลางสำหรับจัดทำภาชนะรองรับขยะเปียกเพื่อเป็นจุดรวบรวมขยะเปียกจากชุมชน โดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดวัน เวลา และเส้นทางการจัดเก็บ

(๘) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำจุดรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน

(๙) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความรู้แก่เด็ก นักเรียน และประชาชนในชุมชนเรื่องการบริหารจัดการขยะ

มาตรการที่ ๒ : ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดงมีการขนขยะอันตรายชุมชน ไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด

(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะอันตรายชุมชนอย่างน้อย หมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง

(๒) การขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของ จังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่ง ไปกำจัดต่อไป

(๓) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนและผู้ประกอบการในท้องถิ่น เกี่ยวกับขยะอันตรายชุมชนประเภทต่างๆ การจัดการขยะอันตรายชุมชนจากการทิ้งหรือกำจัดขยะอันตรายชุมชนไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและจุดรวบรวมขยะอันตรายของชุมชน

(๔) มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บขนขยะอันตรายชุมชน โดยสามารถทำเป็นปฏิทินการ เก็บขนพร้อมทั้งแจ้งให้ประชาชนในชุมชนทราบ

๒. หมู่บ้าน/ชุมชน มีการติดตั้งถังขยะหรือจุดรวบรวมขยะติดเชื้อตามมาตรการการจัดการขยะในช่วง สถานการณ์ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙)

(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะติดเชื้อหรือจุดรวบรวมขยะติดเชื้อ อย่างน้อยหมู่บ้าน/ชุมชน แห่งละ ๑ แห่ง

(๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับขยะติดเชื้อประเภทต่างๆ การจัดการขยะติดเชื้อและการประชาสัมพันธ์จุดรวบรวมขยะหน้ากากอนามัยและหน้ากากผ้าของชุมชน

มาตรการที่ ๓ : ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๑. ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดอบรมการสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์จากขยะแก่ประชาชนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ เช่น โขฟ้างขยะ โต๊ะเก้าอี้เครื่องใช้ภายในบ้าน จากไม้เก่า ไม้กวาดจากเศษพลาสติก เต้าเผาไร้ควัน การทำสารบำรุงดินจากไส้เดือนดิน เป็นต้น

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ ประชาชนเห็นคุณค่าของขยะก่อนนำไปทิ้ง อย่างไรก็ตาม เช่น ผ้าป่าขยะรีไซเคิล และธนาคารขยะตำบลบ่อโพธิ์ กิจกรรม (Big Cleaning Day) กิจกรรมทำสารบำรุงดิน น้ำหมัก ชีวภาพ กิจกรรมร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว กิจกรรมธนาคารขยะ ชุมชน ธนาคารขยะ ศูนย์รีไซเคิลชุมชน เป็นต้น

(๓) สถานศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ตลอดจนสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดกิจกรรมให้ความรู้ ๓ Rs หรือ ๓ช. ให้แก่เด็กนักเรียน และนักศึกษา เช่น วิธีการลดปริมาณขยะและคัดแยกขยะ การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นต้น ทั้งนี้ให้มีการอำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียนสถานศึกษา วัด หรือหน่วยงานราชการในพื้นที่ โดยการจัดตั้งภาชนะรองรับแบบแยกประเภท เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ

(๔) ขอความร่วมมือ “ประชารัฐ” ตั้งแต่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคประชา สังคม/ภาคประชาชน ร่วมดำเนินการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และบรรจุภัณฑ์ใช้ถุงผ้า

(๕) สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย เช่น ชาเล้ง ร้านค้าของเก่า เครื่องช่วย ชุมชน เข้ามาบริการในหมู่บ้าน/ชุมชน

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จัดการรวมกลุ่มประชาชนที่สมัครใจตั้งเป็นกลุ่ม บริหารจัดการขยะ และจัดหาสถานที่ทำการกลุ่ม รวมทั้งนัดหมายผู้ค้าของเก่ารับซื้อหรือกลุ่มจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนขยะเป็นเงินหรือสิ่งของที่มีมูลค่า อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการภาคเอกชน ลด ละ เลิก การใช้ถุงพลาสติกและโฟมหรือนำถุงพลาสติกและโฟมกลับมาใช้ประโยชน์ หรือขอความร่วมมือจากภาคเอกชนไม่ใช้ถุงพลาสติกใส่สินค้า และให้ สร้างแรงจูงใจให้แก่ประชาชนในการใช้ถุงผ้าแทน

(๘) จัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

(๙) ปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องโดย กระบวนการต่างๆ ดังนี้ การฝังกลบเชิงวิศวกรรม การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เต้าเผาที่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศการแปรรูปเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย การแปรรูปขยะเป็น เชื้อเพลิงการกำจัดขยะมูลฝอยแบบเชิงกล - ชีวภาพ การฝังกลบแบบเทกองควบคุม

(๑๐) ในกรณีที่พื้นที่นั้นๆ ไม่มีระบบการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย ให้มีการส่งเสริมประชาชนกำจัดขยะ มูลฝอยภายในครัวเรือนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ขยะอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑) ในระหว่างรวบรวมขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายเพื่อรอกำจัด อปท.มีสถานที่จัดเก็บที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย

(๒) ขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป

๓.องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง ไม่มีขยะติดเชื้อตกค้างตามมาตรการการจัดการขยะในช่วง สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

(๑) มีการวางระบบการขนขยะหน้ากากอนามัยและหน้ากากผ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปรวบรวมกับขยะติดเชื้อของสถานพยาบาลเช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น เพื่อนำส่งกำจัดต่อไป

(๒) มีการดำเนินการจัดเก็บและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด โดยอาจนำส่งสถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ที่ได้ดำเนินการประสานหน่วยงานที่มีศักยภาพในการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ได้แก่ โรงงานกำจัดของเสียเฉพาะที่กำจัดโดยกระบวนการเผา โรงงานที่ประกอบกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะชุมชน ขยะอุตสาหกรรมหรือแบบผสมผสานทั้งแบบเผาตรงและใช้เชื้อเพลิง RDF และโรงงานที่ประกอบ กิจการผลิตปูนซีเมนต์ มาสนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

มาตรการที่ ๔ : ด้านการบริหารจัดการ

๑.องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีการบันทึกข้อมูลปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บันทึกและยืนยันข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย (มฝ.๒)

๒.องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีการรายงานข้อมูลการจัดการจัดการมูลฝอยติดเชื้อชุมชนอย่างถูกต้อง

(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีการรายงานข้อมูลการจัดการมูลฝอยติดเชื้อชุมชนให้แก่จังหวัด อย่างถูกต้องและครบถ้วน

๓.องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนตามนโยบาย การจัดการขยะและดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของกระทรวงมหาดไทย

(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง มีการดำเนินงานในพื้นที่ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักและความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนในการคัดแยกขยะเศษอาหารหรือขยะเศษอาหารหรือ ขยะเปียกในครัวเรือน

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๑.ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสังกัด เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง

๒.รณรงค์ประชาสัมพันธ์การลด การคัดแยกขยะมูลฝอย การลดใช้ถุงพลาสติก การใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอย่างเป็นรูปธรรม

๓.องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทให้เพียงพอในสำนักงาน

๔.จัดกิจกรรม การลดและคัดแยกขยะมูลฝอยให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ก่อให้เกิดมลพิษและผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม

๕.สร้างความรู้ ความเข้าใจในทุกระดับของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

๖.ศึกษา วิจัย ประยุกต์ และพัฒนาทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสมกับพื้นที่ ปริมาณ และองค์ประกอบของขยะมูลฝอย รวมถึงส่งเสริมและขับเคลื่อนให้เกิดการรวมกลุ่มพื้นที่การจัดการขยะ มูลฝอย (Clusters) อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๘.อบรมและพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการ จัดการขยะมูลฝอย

๙.สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและภาคประชาชนในพื้นที่ ในการเสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย

๑๐.สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วมจาก ภาคประชาชน

๑๑.ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงาน การบริหาร จัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ ภาคเอกชน

ส่วนที่ ๕

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

ที่	กิจกรรมหลัก	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้สนับสนุนกิจกรรม
๑	ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสังกัด เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน
๒	รณรงค์ประชาสัมพันธ์การลด การคัดแยกขยะมูลฝอย การลดใช้ถุงพลาสติก การใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอย่างเป็นรูปธรรม	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน
๓	สำนักงานจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทให้เพียงพอในสำนักงาน	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง
๔	จัดกิจกรรม การลดและคัดแยกขยะมูลฝอยให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ก่อให้เกิดมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

ที่	กิจกรรมหลัก	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้สนับสนุนกิจกรรม
๕	สร้างความรู้ ความเข้าใจในทุกระดับของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน
๖	ศึกษา วิจัย ประยุกต์ และพัฒนาทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสมกับพื้นที่ ปริมาณ และองค์ประกอบของขยะมูลฝอย รวมถึงส่งเสริมและขับเคลื่อนให้เกิดการรวมกลุ่ม พื้นที่การจัดการขยะมูลฝอย (Clusters) อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน
๗	พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง
๘	อบรมและพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการจัดการขยะมูลฝอย	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง
๙	สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและภาคประชาชนในพื้นที่ ในการเสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

ที่	กิจกรรมหลัก	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้สนับสนุนกิจกรรม
๑๐	สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน
๑๑	ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงานการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ ภาคเอกชน	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - กองคลัง - ภาคเอกชน - ภาคประชาชน
